

■ ವಸುಮತಿ ಉಡುಪ

ಕರೆ: ಎಚ್.ಎಸ್. ಮೋನಫ್

ಇದು ಬಾಳು ನೋಡು ಇದ ತಿಳಿದನೆಂದರೂ...

ಕಾಲನದಿಯಲಿ ನಮ್ಮ ಬಾಳದೋಣಿಯು ಮೇರೆದು
ಈಲುತ್ತ ಭಯವ ಕಾಣದೆ ಶಾಗುತ್ತಿರಲು
ಗಾಳಿಯಾವಗಮೊ ಬಂದತ್ತೆ ಣಿನೊ ಬೀಮತ್ತ
ಮೇಲ ಕೀಳಾಗಿಬ್ರಜು—ಮಂಕುತಿಮ್ಮೆ

ಕಃ ಅನುಭವವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಸಲು ದೇವರು ಚಿದಾನಂದನ ಕುಟುಂಬವನ್ನೇ
ಅಯ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಎಂಥವರಿಗೂ ಅನಿಸುವಂತಿತ್ತು ಅವನ ಸಂಸಾರದ ಕರೆ.
‘ಎಲ್ಲಾ ಸುಖವಾಗಿದೆ, ಸುಮುಖವಾಗಿದೆ, ನಿಶ್ಚಯಿಂದಿದ್ದವೇ’ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವವ್ಯಾರಲ್ಲಿ
ಬೋಳುತ್ತಿತ್ತು ಪ್ರಾಹಾರ. ‘ಹೀಗಾಗುಬಹುದು’ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆಯಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅನಿಶ್ಚಯ
ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇನೋ. ಅಲ್ಲಲ್ಲ, ‘ಹೀಗಾಗಬಹುದು’ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ
ಅದನ್ನು ಅನಿಶ್ಚಯ ಎನ್ನಲಾದೀತೇ? ಎಲ್ಲವೂ ಉಳಾತಿತೆ. ಕಾಲನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳದೋಣಿ
ಹಾಯಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪರಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ,
ಸಂದರ್ಭನಗಳಲ್ಲಿ ಯಶ್ವಿಯಾಗಿ ಮನ್ನಡಿಯುತ್ತಾ. ರಾತ್ರಿಕ್ಕತ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮ್ಯಾನೇಜರ್
ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಪೆಯಾಗಿದ್ದ ಚಿದಾನಂದ. ಶರೀನ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳಂತೆ
ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ಅಂದರೆ ನಲವತ್ತು, ನಲವತ್ತುದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಲೇಕ್ಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗೌರವ. ಗಂಡನ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಗಂಡನಿಗಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿ
ಸಂಘರ್ಷಿಸುವವರು, ಬಿಗುವವರು ಹೆಡೆದಿರು ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನಂತೆ ಸುನಂದಾ ಕೂಡ
ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏಣಿ ಹಾಕಿದವರ ಮನೋಖಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಚಿದಾನಂದನಿಗೆ ಮೊದಲ ಪ್ರಮೋಷನ್
ದಿಕ್ಕಿ ಒಂದು ಹಂತ ಏರಿದಾಗ ಮಗ ಭಾಗವರಾಮನಿಗೆ ಇದೋ, ಆರೋ ವರ್ಷ. ಅವನ
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಪದೇಪದೇ ಉರು ಹಾಕಿಸುವುದಿತ್ತು ಸುನಂದ.

